

— Παντοῦ καὶ πουθενά. Εἶμαι ἀπο τῆς τέσ-
σαρες τοῦ πρωτοῦ στο πόδι. Εἶμεθα τρεῖς κυνη-
γοὶ μαζί. Τώρα τοὺς ἄφησα· πᾶνε καὶ αὐτοὶ
οὐδὲν καὶ μένα.

— Νὰ φᾶνε ἢ νὰ κοιμηθοῦνε; Μὰ τί, οὔτε
λαγουδάκι λοιπόν;

— Κάτι ἦταν, ἀλλὰ μικρὰ πράγματα. Ποῦ
ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ποῦ ἐστελνα δεξιά καὶ ἀρι-
στερὰ πέρδικες, λαγούς, ἀγριογούρουνα...

Καὶ ἂν δὲν ἦτο ντυμένος ὡς κυνηγός, ἀπο
τὴν διήγησίν του θὰ ἐννοοῦσα ὅτι ἦρχετο ἀπο
κυνηγι. Τὸν ἐκράτῃς ὅμως ἀπο τὸν κατήφο-
ρον τῆς ὑπερβολῆς καὶ ἐπανέφερα τὸ ζήτημα
εἰς τὴν θέσιν του.

— Ἀφῆσε τοὺς παρωχημένους χρόνους. Νὰ
ὁμιλῇς μὲ ὀριστικὴν ἐγκλίσιν. Θὰ μᾶς δώσης
μεζέ;

Καὶ πάλιν ἐμειδίασε. Το μεῖδιμά του τὴν
φορὰν αὐτὴν ἦτο ἀκόμη θλιβερώτερη. Εἰς τα
στεγνά καὶ ὑπόλευκα χεῖλην του ἐπλανᾶτο μία
ἀπολεσθεῖσα ἐλπίς.

Τὸν κύτταξα στα μάτια. Αὐτὰ ὁπωδὴποτε
ψεύδονται ὀλιγώτερον ἀπο τα χεῖλην.

Ἦσαν ἀπο τὴν ἀγρυπνίαν καὶ τὸν ἥλιον
κόκκινα, μισοδυσμένα. Ἐπιστοποιοῦν καὶ
αὐτὰ τὴν θλιβερὰν ἀλήθειαν. Ὁ φίλος μου ἀ-
δίκως εἶχε κοπιᾶση.

Ἐν τούτοις, περὶ τὴν ὁσφὺν ὀπισθεν το σα-
κάκι του ἦτο ἀρκετὰ ἐξογκωμένον. Προφανῶς
κάτι ἐκρύπτετο ἐκεῖ. Ὅχι βέβαια βόμβα, ἀλλὰ
τούλάχιστον μερικά ζεύγη τρυγόνων.

— Τί κακὸς ποῦ εἶσαι! Για νὰ μὴ μοῦ δώ-
σης τίποτε, προσποιεῖσαι ὅτι δὲν ἐβάρυνες
οὔτε φτερό!

Ὁ φίλος μου εὐρέθη μεταξύ δύο πυρῶν.
Καὶ μὲ πολλὰν του στενοχωρίαν μοῦ λέγει ἐμ-
πιστευτικῶς:

— Ἐλα πάρε καὶ σὺ λίγα...

Ἐγύρισε πρὸς τα ἔμπροσ τὴν τζάνταν του
καὶ ἀνασύρας ἀπο τα βᾶθη τῆς μοῦ ἔδωσε με-
γαλοπρεπῶς ἕνα...σταφύλι.

ΔΑΦΝΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

* Ἀπέθανεν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ γλύπτης *Elie Ajolfi*, ὁ ὕ-
πηρξ· μαθητὴς τοῦ *Troubetzkoy*.

Εἰς τὸ «*Emporium*» ἐδημοσιεύθη μελέτη περὶ τῆς
ἀγνώστου γλύπτου τοῦ *Sibresto Ariscola*.

Τρεῖς ἐκθέσεις διωργανώθησαν ἐν Ἑλβετίᾳ. Μία ὑπὸ
τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλοτέχνων, ἐν ἣ διεκρίθη ὁ πίναξ
τοῦ *Jeanneret* ἢ ὁ *Γ* τῆς Ἑπαγγελίας, ἄλλη ἐν Λω-
ζάννῃ ἐκθέσεις ἔργων κυρίως, κυρίως διακοσμητικῶν,
καὶ ἐν Γενεύῃ ξυλογραφικῶν.

Εἰς *Avallon* τῆς Γαλλίας ἤνοιξεν ἐκθέσεις τῆς ἐγχω-
ρίου ζωγραφικῆς.

Εἰς *Biarritz* εἰναι ἡδὴ ἀνοικτὴ ἡ τετάρτη καλλ. ἐκ-
θέσεις, ἡ ὁδὸς δὲ εἰς *Beauvais*.

Εἰς *Kalai* θὰ ἀνοίξῃ τὸν Δεκέμβριον ἐκθέσεις καλλι-
τεχνικῆς, ἀποικιακῆς δὲ εἰς *Μασσάλλαν*. Ἐπίσης τὸν προ-
σεχὲς μῆνα θ' ἀνοίξουν καλλ. ἐκθέσεις εἰς *Montrelli-*
er, *Perigueux*, καὶ *Besangon* τῆς Γαλλίας.

* Ἐν *Παριείοις* ἐγένετο ἐκθέσεις τῶν ἔργων τοῦ Ἑν-
νέ, εἰς δὲ τὸ μουσεῖον *Galliera* ἐκθέσεις τῆς Ἑταιρίας
τῶν διακοσμητικῶν τεχνῶν. Εἰς τὴν Ἑθν. Βιβλιοθήκην
ἐκθέσεις τῆς Γαλλικῆς τέχνης τοῦ *ΙΗ'* αἰῶνος, εἰς τὸ
Palais de Bagatelle ἐκθέσεις τῶν ἔργων τῶν ἰδρυτῶν
τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρίας τῶν Καλῶν τεχνῶν, εἰς τὴν *Ga-*
lerie Georges Petit ἐκθέσεις ἔργων τοῦ *Sorolla* ὃ
Bastida, εἰς τὸ *Grand Palais* τῶν Ἑλλήνων ἐκθέσεις
τῶν ἀποικιωδῶν μετὰ καλλ. τμήματος, εἰς τὸ *Palais de*
Glace ἐκθέσεις φωτογραφικῆς.

* Ἐκθέσεις διωργανώθησαν ἐν Ἀμοστερδαμ τῶν ἔργων
τοῦ *Pémbaert* ἐπὶ τῇ τριακοσιετηρίδι ἀπὸ τῆς γεννήσεώς
του. Εἰς *Bâden-Bâden*. Εἰς *Βρυξέλλας*, τῆς Ἑλευθέρας
Αἰσθητικῆς. Εἰς *Λονδίνον*, τῆς συγχρόνου Βελγικῆς τέ-
χνης. Εἰς *Μόναχον* κατὰ τὴν προσεχὲς ἐκθέσεις τῆς Γκ-
λᾶς-Πάλας θὰ γίνῃ ἐκθέσεις τῆς Βαυαρικῆς τέχνης
(1800-1850).

Εἰς *N.* Ὑόρκην θὰ κτισθῇ οἰκοδόμημα λίαν πρωτο-

τύπου ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου. Θὰ ἔχῃ 12 ὁρόφους ἑκα-
στος τῶν ὁποίων θὰ κατασκευάζηται χωριστὰ καὶ θὰ
τοποθετῇται κατόπιν ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Θὰ ἔχῃ πρόσ-
οψιν 100 ποδῶν, καὶ θὰ στοιχίσῃ 10 ἑκατομμύρια.

* Ἑρασιτέχνης Γερμανὸς ἀρχαιολόγος, ὁ *Μισσίντεργαν-*
κερ, πρῶτον ἔμπορος βαμβάκων καὶ κάτοχος ἑκατομμυ-
ρίων, ἀπεφάσισε ν' ἀνεγείλῃ παρὰ τὴν ἐν *Ράμλεϋ* τῆς
Ἀλεξανδρείας ἑπαιλὺν τὸν Ἑρεχθίδιον, ὁμοίον πρὸς τὸ
ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ οἰκοδόμημα θὰ γίνῃ δλον ἐκ
μαρμάρου Πεντελικοῦ. Ἡ ὅλη δαπάνη τοῦ ἔργου, θέλει
ἀνέλθῃ εἰς ἐν περίπου ἑκατομμύριον δραχμῶν. Τὴν ἀ-
νέγερσιν τοῦ ἔργου θ' ἀναλάβῃ ὁ κ. *Δ. Μαργαρίτης*.

Εἰς *Κροωλίαν* εἰς θέσιν *Λαμπρικὰ* ἀνεκαλύφθη ἀνά-
γλυφον ἔθνος 1,05 καὶ πλάτους 0,65 παριστάνον γυ-
ναῖκα καθημένην καὶ προσφερούσαν δῶρον πρὸς ἄνδρα
ιστάμενον.

Ἀνεκαλύφθη πρὸς τούτοις καὶ ἐπιτύμβιος πλάξ φέ-
ρουσα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν:

Ἀ η μ ο κ υ δ η ς Πα ρ α μ υ θ ο υ Λ α μ π ρ ε υ ς .
Προσέτι δὲ δύο δακτυλίδια, ἐν βραχιόλιον καὶ ἄλλα
εἶδη χαλκᾶ

Υπάρχει πιθανότης ὅτι ἐκεῖ εὗρεται ὁ τάφος τοῦ
βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν *Κρασαῶ*.

Οἱ κάτοικοι τοῦ *Σαιν-Κλου* ἔνθα ἡγάπα νὰ διατρίβῃ
καὶ ὅπου ἐνεπνεύσθη τὰ πλεῖστα τῶν ἀριστοτεχνημάτων
ὁ μέγας Γάλλος μουσουργὸς *Γκουνῶ*, ἀνέγειραν μνημεῖον
εἰς αὐτόν. Ἡ Φιλαρμονικὴ εἰταιρία τοῦ *Σαιν-Κλου*, ἔσχε
τὴν ἰδέαν νὰ ἀπαθανάτισῃ τὴν ἐν αὐτῷ διαμονὴν τοῦ
Γκουνῶ, ἰδρύουσα ἐντὸς τοῦ δάσους καὶ παρὰ τὴν ἀγα-
πητὴν εἰς αὐτὸν τοποθεσίαν τὸν ἀνδριάντα του.

Ὁ ἀνδριὰς ἐγένετο κατ' ἀντίγραφον τοῦ περιφήμου
ἔργου τοῦ *Σαρπῶ*. Εἰς τὸ βάθρον ὑπάρχουν ἀλληγορικά
τῶν τριῶν μεγάλων ἔργων τὰ ὅποια ὁ ἐμπνευσμένος μου-
σικὸς συνέθεσε ὑπὸ τὰς φιλύρας τοῦ *Σαιν-Κλου*: ὁ
Φάουσι, ὁ *Ρωμαῖος* καὶ ἡ *Ἰουλιέτα* καὶ ἡ *Μιρέιγ*. Τα
ἀποκαλυπτήρια ἐγένοντο ἐν μέσῳ λαμπρᾶς ἐορτῆς, εἰς
τὴν ὅποιαν παρευρέθησαν ὅλοι οἱ θαυμαστοὶ τοῦ *Γκουνῶ*.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ὁ Πανσανίας, ὁ Στράβων, ὁ Τάκιτος, ὁ Ἰουβενάλης καὶ ἄλλοι ἀναφέρουν, ὅτι τὸ περίφημον ἐν Αἰγύπτῳ ἄγαλμα τοῦ Μέρμονος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀνέιδεν ἑναρμονίους ἤχους ἅμα ὥς ἐφωίζετο ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Σήμερον πολλαχόθεν προβάλλεται ἡ ἐρώτησις :

«Διὰ τί τώρα οὕτῃ καὶ δὲν ψάλλει πλέον τὸ ἄγαλμα ;»
Εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Ἀνθ' Ὀσμῶν» ὁ Γάλλος φυσιολόγος κ. Βουσσά ἀποφαίνεται ὅτι τὸ ἄγαλμα ἔψαλλε ἐφ' ὅσον χρόνον ἦτο ἀκρωτηριασμένον καὶ ἐσχησεν ἅμα ἐπισκευάσας τὸ ἀνεκαίνισεν ὁ Ἀδριανός. Εἶχε πισυνθῇ, ὅτι τὸ ἄγαλμα εἶχε καταστραφῇ ἐκ σεισμοῦ. Ἀλλ' εἶνε βέβαιον, ὅτι σεισμός δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συντρέλῃ τοιοῦτον ἐκ γρανίτου ὄγκον. Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι οἱ δύο κολοσσοὶ ἐκ προθέσεως ἀκρωτηριάσθησαν, ἀμφότεροι δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Ἀγνωστον ὅμως τίς ὁ ἔνοχος.

Πολλοὶ ἀποδίδουν εἰς τὸν Καμβύσην, ἄλλοι δὲ εἰς τὸν Πτολεμαῖον τὸν Σωτήρα, ὅστις τῷ 87 π. Χ. εἶχε καταστρέψει ἐν Θήβαις πολλὰ μνημεῖα. Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε, ὅτι εἰς τὸν κολοσσὸν αὐτὸν ἐγένετο ῥωγμὴ, ἡ ὁποία διὰ τοῦ κατὰ τὸ 27 ἔτος ἐπισυνυμβάντος σεισμοῦ ἠδυνήθη εἰς 40 ἑκατοστόμμετρα. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὅμως ἐκείνης, ὁ κολοσσὸς ἀνέιδεν ἁρμονικοὺς ἤχους.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ δευτέρου αἰῶνος ἐπεσκέφθη τὴν Αἴγυπτον καὶ ὁ Σεπτήμιος Σεβήρος, ὅστις ἔκρινε καλὸν νὰ διορθώσῃ τὸ βλαμμένον μέρος τοῦ κολοσσοῦ, οὕτω δὲ διὰ πέντε ὀγκολίδων ὑπερτεθειμένων ἀπεδόθησαν εἰς τὸν ἑναρμόνιον κολοσσὸν οἱ βραχίονες, οἱ ὧμοι καὶ ἡ κεφαλὴ.

Πληρωθέντος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ χάσματος ἐσίστηεν ἡ θεὰ φωνή, ἥτις ἀπλοῦστατα προήρχετο ἐκ τοῦ δονητικοῦ κλονισμοῦ, τὸν ὁποῖον προσφέρουν αἱ πρώται ἡλιακαὶ ἀκτῖνες, αἱ ὁποῖαι βιαίως ἐξήτιμζον τὴν ὑγρασίαν, ὑπὸ τὴν ὅποian ὁ ὄγκος ἐποιέζετο τὴν νύκτα.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ κολοσσὸς οὗτος ἐλήφθη ἐκ λατομείου λίθων ὠδικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε κοινότατοι ἐν τῇ Ἀνω Αἰγύπτῳ καὶ τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Καμπότιζης εἰς τὰς δεχθήσας τῶν.

Ἐν Παρισίοις εὐρέθη νεκρὸς, μετὰ ἐπὶ ἡμέρας ἀφ' ὅτου ἀπέθανε, ἐνὸς τοῦ δωματίου του ὁ Γάλλος γλύπτης Λερού. Ὁ Λερού ἦτο ἐβδομηκοντούτης. Ἐκ τῶν

ἔργων του ἦσαν ὀνομαστὰ ἡ «Ἀνθοπώλις» καὶ ἡ «Νίκη».

Εἰς τὸν κατὰ τὸ ἔτος 1900 θανόντα ὀνομαστὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ καθολικοῦ ναοῦ τῆς Μασσαλίας *Henri Revoil* ἀνηγέρθη εἰς *Nîmes* μνημεῖον. Ἐπὶ στήλης ὑψοῦται ἡ προτομὴ τοῦ θανόντος, κάτωθεν δὲ εἶναι γεγλυμένη συμβολικὴ μορφή τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς.

Ἀπέθανεν εἰς Παρισίους ὁ γλύπτης *Alfred Stevens*. Πρὸ πολλοῦ εἶχε παύσῃ νὰ γίνηται λόγος περὶ αὐτοῦ· τῷ 1900 οἱ φίλοι του εἶχαν διοργανώσῃ ἔκθεσιν τῶν ἔργων του εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Καλλιτεχνικὴν σχολήν, οἱ κριτικοὶ δὲ ἐνθουσιωδῶς ἐπῆνεσαν τότε αὐτὰ. Νόσος λυγρὰ τὸν ἐβασάνιζεν ἐπ' ἐσχάτων. Ἀπέθανε ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν. Ἐκ τῶν ἔργων του ὀνομασιότερα εἶναι ἡ «Γυνὴ μὲ τὸ σκυλάκι» (1859), καὶ ἡ «Διάφρεσις ἐλπίδων» (Μουσεῖον Ἀμβέρσης). Ἦτο ζωγράφος μὲ χαρακτηριστικὸν τάλαντον, ἀνθῆσεν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἰδίᾳ τῆς δευτέρας Αὐτοκρατορίας.

Ἡ χορεύτρια Κολόννα μετὰ τὴν ἀναχώρησίν της ἐξ Ἀθηνῶν ἐπεσκέφθη τὰς Βρυξέλλας, τιμηθεῖσα ἰδιαίτερος ὑπὸ τῆς πριγκηπίσσης Κλημεντίνης, ἥδη δ' εὐρίσκεται εἰς τὸ Σπᾶ. Θὰ μεταβῇ εἰς Βερολίνον κατόπιν, θὰ ἐπανέλθῃ δὲ ὅπως διαμείνῃ ὅλον τὸν χειμῶνα εἰς Ἀθήνας, αἵτινες τὴν ἐμάγευσαν. Ἐδῶ θὰ καταρτίσῃ χορὸν ἐκ δύο νέων καὶ δύο νεανίδων, μὲ αὐτὸν δὲ θὰ δώσῃ χοροὺς τῶν Εἰδυλλίων τοῦ Θεοκρίτου.

Εἰς τὴν Γαλλικὴν πόλιν *Bédarieux* ἔειθα ἐγενήθη τῷ 1827 ὁ ἐπιφανὴς μυθιστοριογράφος *Ferdinand Fabre*, ἀνηγέρθη μνημεῖον πρὸς τιμὴν του. Ἐπὶ βράχων εἶνε τοποθετημένη ἡ προτομὴ του, εἰς τοὺς πόδας δὲ εἰς τῶν ἡρώων του, ὁ *Chervier*. Τὸ μνημεῖον εἶνε ἔργον τοῦ γλύπτου *Villeneuve*.

Ἡ διὰ τὴν Πινακοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου προσωπογραφία τοῦ θανόντος καθηγητοῦ *Λημαρᾶ* ἀνετέθη εἰς τὸν ζωγράφον κ. *Σαμαρτζήν*.

